

дес и думы, най послѣ щѣхъ да го раскажијатъ, ако пріятелитѣ му, помаганы отъ иѣкои достопочтенны мажје, не бѣхъ го замѣнијли вѣтрѣ въ палатытѣ му. И отъ тамъ побѣгва на бѣрзо прѣзъ едны скрышны врата и стига въ единъ дворъ дѣто случайно ся намѣрваше една коляска, на којкто ся качва съ ефимеріята на Росела и двамина отъ голѣмциѣ и ся управя право кѣмъ черквјатѣ на св. Людвига, която е малко по далечко отъ тамо. Тѣлпи отъ сганьта притиснуватъ коляскјатѣ толкозъ на тѣсно, що тя ся вдигаше и ся уносяше бѣзъ да допира до земљатѣ, като корабъ блѣскантъ отъ силни вѣтрове Сабъитѣ и копіята бляскажжъ часъ по часъ по оконциѣ на коляскјатѣ. Едно кывваніе, една рѣчъ и Подкралтѣ бы падијъ мртвъ Часть навысиали о стременциѣ на коляскјатѣ, крамолницацѣ теглахъ го за вѣсътѣ (мустакитѣ) и кѣсахъ му дрехитѣ. Тогазъ Подкралтѣ исхитрява едно ухышреніе доста остроумно. Изважда изъ джобовитѣ си жълтици, съ които бѣше ся снабдилъ когато да бѣга и съ шепы гы хвърляше и прѣзъ двата оконца на коляскјатѣ Но и тѣхъ гордитѣ гы прѣзирахъ съ хуленія, по тѣзи дѣто му по-несматрять (а тѣ каки че бѣхъ по-многото). навалихъ ся на тѣзи нечаканиј плячкѣ, тогазъ ся отвори на коляскјатѣ широкъ прѣходъ и Дуктѣ избѣгнѣ и като стига на черквјатѣ укрѣпява ся въ неїж.

Между това пушка грѣмнува отъ царскытѣ палаты и убива едного отъ крамолницацѣ. — Сега вече сганьта ся разярjava и съ бѣсны выкове напада на царскій домъ . . . Иска латъ колкото Испанцы намѣрвать и всичко пада подъ разорителнѣатѣ имъ рѣкѣ, исхвърлеватъ постилкытѣ и други покажщици прѣзъ прозорциѣ, исчупватъ огледалата, дрехи и други драгоцѣни тканія що намѣрвать пакожеватъ все на кѣсове. Най послѣ като турихъ на едно съдалище неизвѣстныйтѣ трупъ, обыкалихъ съ него градѣть и выкахъ — на оржюсie Граждане — и това имъ бѣше